

הפרקים שלפניכם הוא חלק מחוברת נפלאה – מזמור לתודה סגולות י"ג.

עם באורים מגדולי ישראל – על מזמור לתודה

נודה מאוד למי שיוכל לעזור לנו לממן את הוצאת החוברת בעזרת ה'

ניתן להתקשר אלינו: 055-6785647 – טאוב יהודה

הסגולה: ישנה סגולה נפלאה לראות ישועות גדולות לומר את "מזמור לתודה" י"ג פעמים.

מקור הסגולה: כל ענין הודיה ושבח מבוסס על י"ג, כמובא בערוך השולחן (אורח חיים סימן נא) ומקורו משער הכוונות לאריז"ל: בברוך שאמר יש י"ג פעמים ברוך כנגד י"ג מדות, להמשיך ברכה מכל מדה ומדה. ועוד משום דבפסוקי דזמרה יש י"ג עניני שבח – הודו, מזמור לתודה, פסוקי יהי כבוד, אשרי, חמשה מזמורים דהללויה, ברוך ה' לעולם אמן ואמן, ויברך דוד, וכרות, ושירת הים הרי י"ג. וכן בברכת ישתבח איתא בזה"ק (ח"ב קל"ב) שיש י"ג שבחים משיר ושבחה עד קדושה ומלכות.

נמצא **שבתחילה אמצע וסוף** של השבח וההודיה יש י"ג. **בתחילה** – בברכה הפותחת את פסוקי דזמרה, **באמצע** – י"ג פרקים, **בסוף** – בברכה המסיימת ישתבח את המספר י"ג. הטעם בזה מבואר ברוקח: שהם כנגד י"ג מידות הרחמים, וכל שבח מיועד לעורר מידה אחת.

באו שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה. ל"מזמור לתודה" יש כוח לפתוח את י"ג שערי שמים של י"ג מידות הרחמים. כמו שנרמז במזמור לתודה "באו שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה" במילים אלו יש י"ג אותיות כנגד י"ג שערים שהיו בבית המקדש, שהדרך להיכנס לשערים נשגבים אלו הוא בתודה ותהילה.

מובא במגלה עמוקות על מזמור לתודה: "**הַצִּרְתִּי בְּתִהְלָה** – הם סוד י"ג האמצעיות שבתפילת י"ח, שהם לקביל (כנגד) י"ג שערים שהיה במקדש, לקביל זה עשו י"ג השתחויות, כנגד י"ג פרצות שפרצו יוונים במקדש בחצר המקדש (מדות פ"ב מ"ג) [כשזכו החשמונאים לגדור את הפרצות, תקנו י"ג השתחויות מול הפרצות, להודות לה' כנגד הפרצות שפרצו מלכי יון]. וזהו שאמר "**הַצִּרְתִּי בְּתִהְלָה**", שכנגד מה שפרצו ועשו י"ג פרצות, מן חצר אחד עשו חצירות, ותקנו כנגד זה "**בְּתִהְלָה**", שהם השתחויה, כנגד י"ג עקרים שעקרו".

החוט המשולש: יש מוסיפים שכדאי שיי"ג אנשים יאמרו במשך י"ג ימים י"ג פעמים 'מזמור לתודה'. הטעם: כדי שיהיה שלוש פעמים כפול י"ג, שזה בבחינת "החוט הַמְשָׁלֵשׁ לֹא בְּמִהְרֵה יִנָּתֵק" (קהלת ד,ב). כמו שאומרים ג' פעמים י"ג מידות בפתיחת ההיכל במועדים ואח"כ מבקשים (שער הכוונות – שבועות). לכן עושים שלוש י"ג: י"ג אנשים, אומרים י"ג פעמים מזמור לתודה, במשך י"ג ימים.

חלוקת הי"ג: יש המחלקים את הי"ג פעמים למשך שעות היממה. לדוגמא: בכל תחילת שעה פותחים במזמור לתודה. בכל פעם לפני האמירה מתבוננים בחסדי ה' על כל צעד ושעל, להודות עליהם בהודיה גדולה של מזמור לתודה.

סוד המספר י"ג: כתב המהרש"א (שבת קי"ט, א): נראה לכון בזה המספר י"ג **הנוגע לכל דבר שבקדושה**...ומלת אח"ד שהוא גימטריא י"ג מורה עליהם שמדות הללו סובבים על אחדותו¹.

י"ג דברים במספר י"ג: א. מצוות אהבת השי"ת מופיעה י"ג פעמים בתורה. ב. י"ג מידות התורה נדרשת בהן. ג. י"ג מידות של רחמים (ה' ה') שהקב"ה מרחם עלינו, ואנו מצווים ללכת בדרכיו. ד. י"ג

¹. מי לא אוהב את המספר 13? גוים לא אוהבים את מספר 13 (יש כאלה שלא רוצים לגור בבית במספר 13, יש בתי מלונות שאין בהם מספר 13 בקומות ובחדרים. גוים הם נגד האמונה באחדות הבורא, לכן הם לא אוהבים את מספר 13.

בריתות נכרתו על ברית מילה. ה. י"ג אני מאמין יש לנו. ו. י"ג שערים היו בבית המקדש. ז. י"ג נהרות של אפרסמון הבטיח הקב"ה לר' אלעזר בן פדת (תענית כה). ח. י"ג הללויה בסיום התהילים. ט. י"ג תיבות באבות (אברהם יצחק יעקב). י. י"ג תיבות באימהות (שרה רבקה רחל לאה). יא. בשנה מעוברת י"ג חודשים. יב. י"ג דברים הוצרכו למלאכת המשכן (רש"י שמות כה,ב) והמשכן כנגד מלאכת שמים. יג. בן י"ג למצוות.

באור הסגולה: נסביר קצת את סוד המספר י"ג, להבין כיצד הסגולה עובדת: **י"ג זה בגימטריא "אחד" ו"אהבה"**. האהבה שאנו אוהבים את הבורא מאחדת אותנו עם בורא עולם. כמו שכתב בראשית חכמה: "וזה סוד אהבה בגימטריא אחד שהאוהב מתאחד באהוב ממש, בענין ונפשו קשורה בנפשו, ולכן סמוך ואהבת לאחד".

תכלית התורה: המספר 13 רומז על תכלית התורה לאהוב את בורא עולם, שכן 13 בגמ' אהבה. אהבת ה' מאחדת אותנו עם הבורא (13 בגמ' אחד²) ומעוררת את אהבה של בורא עולם אלינו. כמו שכתב בספר העקרים (מאמר שלישי פרק לז) "והיתה האהבה אל הש"י תכלית כל התורה לפי שהיא תמשיך אהבת הש"י אליו". לכן יש י"ג מידות של רחמים, י"ג היכלות של רחמים.

חשוב לזכור: עיקר הסגולה היא כאשר המזמור לתודה נאמר מתוך ה"13" שלנו (האהבה שלנו לה') – להתבונן בחסדים ובאהבה של הבורא ולומר את המזמור מתוך אהבה ושמחה. כאשר אנו נאהב את בורא עולם, נעורר מלמעלה את האהבה ויתקיים בנו "וְאֶהְבֶּךָ וְיִרְבֶּךָ וְיִבְרַכְךָ פְּרִי בִטְנְךָ" (דברים פרק ז, יג).

סגולת הרב דניאל פריש זצ"ל, מחבר הפירוש "מתוק מדבש" על הזוהר הקדוש, היה מרבה להמליץ לכל נצרך לישועה ורפואה לומר את פרק י"ג של תהילים י"ג פעמים במשך י"ג ימים. הוא לא גילה את מקור הסגולה הזו, אולם המוני הנושעים בה יעידו כי הוראה זו של הרב זצ"ל חוללה נפלאות (מתוך עלון השפעת מתיקות הזוהר, גליון ט').

בשנים האחרונות התפשט הרעיון לשנות קצת מהנוסחה המקורית של הסגולה, במקום פרק י"ג בתהילים ("עֵד אֲנִי ה' תִּשְׁכַּחְנִי נֶצַח") אומרים את פרק ק' בתהילים ("מזמור לתודה"), שכן בדורנו הקב"ה רוצה מאוד שנעבוד אותו מאהבה ובשמחה, כמו שכתב האור החיים (דברים יט,ח) "רבותינו ז"ל העירו שגאולה העתידה תלויה בעבודת ה' מאהבה דוקא". לא רק הגאולה הכללית אלא גם הגאולה הפרטית של כל אחד בדורנו תלויה באהבת ה'.

עם זו. עם ישראל נקרא ג' פעמים "עם זו". "זו" בגימטריא אחד (13). שתי פעמים בשירת הים: 1. "נְחִית בְּחֶסֶדְךָ **עם זו** גָּאֻלְתָּ נְהַלְתָּ בְּעֶזְךָ אֵל נֹה קִדְשְׁךָ". 2. "עֵד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְיָ עַד יַעֲבֹר **עם זו** קְנִייתִי". ופעם 3. "**עם זו** יִצְרָתִי לִי (בשביל) תְּהִלָּתִי יִסְפְּרוּ" (ישעיהו מ"ג, כ"א). מפסוק זה למדו חז"ל את מטרת עם ישראל - להודות ולהלל. כמו שאומרים בתפילה "וְיִקְרְבֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בְּאַמֶּת לְהוֹדוֹת לָךְ". במקום שבו מוזכרת ההודיה (שירת הים, ו"תהילתי יספרו") נקראנו "עם זו" – שזה בגמ' 13. לכן יש עניין להודות כמנין זו – 13.

סיפור מרגש מבעלי המעשה: חיכינו כמה שנים לילדים, בל"ג בעומר תשע"ו כאשר התפללנו במירון ניגש אלי עני שאסף כסף, תרמתי לו, העני שאל אותי לאיזה ישועה אתה זקוק? עניתי לו שאנחנו ממתנים להיפקד בזרע של קיימא. אמר לי אותו יהודי לך לפינה צדדית אתה כאן בגברים ואשתך בנשים, ובריכוז רב תאמרו 13 פעמים מזמור לתודה בכוונה, תודו לה' הטוב על כל החסדים שעשה אתכם הבורא, אחר כך תקבלו על עצמכם קבלה, משהוא שתקבלו על עצמכם בלי נדר, ותאמרו את זה כאן, ותתפללו לישועה שאתם צריכים, ואני מבטיח לכם שעוד השנה תיוושעו בעזרת ה'. ואכן יומיים אחרי ל"ג בעומר תשע"ז היה הברית של שמעון שלנו. אז יהודים יקרים זכרו בכל מצב לומר מזמור לתודה, ולהודות על מה שיש, ובעז"ה כך תיוושעו (מתוך סיפורי קו קול תודה).

². ראה כמה נפלא: שרוצים לאחד שנת חמה עם שנת לבנה מוסיפים חודש אחד וזה מאחדם. החודש שמוסיפים הוא חודש 13, **שכן הי"ג הוא המספר המאחד**.

סיפור קריעת ים סוף שלנו: החבר הכי טוב שלנו ציפה לזיווגו שנים רבות. אחרי פורים עלה בינינו, חבריו ובני משפחתו, הרעיון לומר לזכותו את "סגולת הי"ג" - י"ג אנשים אומרים במשך י"ג ימים את פרק ק' בתהילים, 'מזמור לתודה'. ספרנו וראינו שאנו בדיוק 13 בקבוצה, הדבר נתן הרגשה של חיזוק שקבלתנו אכן רצויה. חודש בדיוק לאחר שסיימנו, זכינו להתבשר בבשורה הטובה... בשעה טובה ומוצלחת הקב"ה שלח לחברנו את זיווגו מן השמיים!! קשה לתאר במילים את השמחה וההתרגשות שמילאו אותנו, איזו תחושה מיוחדת ומחזקת הרגיש כל אחד שזכה להיות שותף לקבוצת הי"ג... כמה משמח לראות את חברנו חתן מאושר ושמח!! (מתוך עלון קול תודה ניסן תשע"ח)

התחלת שרשרת: במשפחתנו המורחבת יש כבר כמה וכמה בני דודים ובנות דודות בשידוכים וכולם מרגישים צורך להתחזק בתפילה לישועתם, קראתי את הסיפור בעלון ובעקבות כך התארגנו 13 מהמשפחה ב"ג ניסן וקבלנו על עצמנו את סגולת אמירת "יג מזמור לתודה" למשך 13 יום, וב"ה לאחר כחודש נסגר השידוך של הראשון מהרשימה. מלבד הסגולה באמירת המזמורים קבלנו חיזוק באהבת ה' והכרת הטוב על כל חסדיו. יישר כח, ובשורות טובות לכולם (ח.ח.).

עוד על המספר 13 וסגולתו בפרק הבא

המספר שלוש עשרה

שאלה מוזרה תישאל! היהדות? מה הסמל שלה? המספר שתיים עשרה או המספר שלוש עשרה?

כולנו רואים כי המספר 12 בולט לאורך מסורת ישראל. יסוד האומה היהודית הלוא הם שנים עשר שבטי י-ה. בשנה היהודית 12 חודשים עבריים בהם אנו חוגגים את כל חגנו. שנים עשר המזלות 12 מרגלים נשלחו ע"י משה לתור את ארץ כנען... והדוגמאות הן רבות: עד ש"השתכנענו" כי מסורת ישראל דבקה ברעיונותיה עם המספר 12.

במאמר דלהלן נקבע כי:

היהדות "דחתה" את המספר 12 !!!

ובמקום המספר 12 העדיפה את המספר 13,

עוד יותר, במקום שהעניין מחולק ל-12 חלקים העדיפה מסורת ישראל ל"תקן" אותו ("לתקן"

מלשון "המלח מתקן את הבשר") ולהפוך אותו ל-13.

כביכול לא סבלה היהדות את המספר 12 כשהוא עומד בפני עצמו.

הבה ונצא לדרך! נראה דוגמאות רבות אשר מראות את השיטה העקבית וגם נסביר את המציאות החשובה הזאת, שהיא יסוד היהדות כולה. וגם ננסה להבין מדוע עשתה זאת היהדות?!

1. שבטי ישראל:

אין ספק שבטי ישראל לא היו שנים עשר בפני עצמם, או שהצטרף אליהם יעקב אביהם שהוא החוט המקשר ביניהם או לפני מותו הוא פיצל את שבט יוסף לאפרים ומנשה וכך הפכו ל-13!

חדשי השנה:

הלוח הכללי מתהלך אך ורק על פי 12 חדשים. בקביעות הלוח היהודי מוסיף חודש נוסף את חודש העיבור (7 פעמים במסלול של 19 שנה, עפ"י הכלל ג' ח אדז"ט). הרי שהלוח העברי אינו סובל את שיטת הספירה של 12 חדשים בלבד אלא "תוקן" אותו ע"י הוספת החודש ה-13.

תפילת שמונה עשרה

בתפילת העמידה הנקראת שמונה עשרה, קבעו אנשי כנסת הגדולה 12 ברכות אמצעיות. והנה 12 הברכות הללו הפכו להיות 13! ברכות ע"י תוספת ברכת "למלשינים".

שמות האבות והאמהות

שמות האבות בתחילה היה: "אברם יצחק יעקב" סה"כ 12 אותיות. אותן 12 אותיות "תוקנו" ע"י המספר 13 כאשר נוספה אות אחת לאברם ונקרא שמו: "אברהם" ו-12 האותיות הפכו ל-13 אותיות.

החשוב הוא כ"כ מדויק: שהרי אצל האמהות למרות שהיה שינוי בשמה של "שרי" מספר אותיותיה לא שונה, מדוע? (ע"פ הרעיון הנז') הבה ונשים לב למספר אותיות האמהות: "שרה רבקה רחל לאה" סה"כ 13 אותיות! הערה קצרה "שמות האבות והאמהות יחד 26 אותיות כשם הוי"ה ב"ה.

12+1 ספרי תורה של משה וענני הכבוד

נאמר במדרש תנחומא ומובא גם בהקדמת הרמב"ם לפי המשנה ובפדר"כ ברכה קצז. "13 ספרי תורה כתב משה. 12 ל-12 שבטים ואחד (1) שהניח בארון, שאם יבקשו לזייף מתוכה לא היו יכולים. פירוש: ה-13 הוא המחבר בין כולם, הוא המוביל הוא המשלים, בלעדיו, אין "ערך" ל-12 שלפניו. וכן מצאנו במכילתא (בשלח י"ג כא) 13 עננים היו (מקיפים לישראל במדבר) 2 לכל רוח (סה"כ-8), 2 מלמעלה 2 מלמטה ו-1 שהיה הלך לפניהם. ה-13 לא היה מחובר אל ה"גוף" שלהם כפי יתר העננים אלא היה מוביל לפניהם. **כאן שוב חשיבות המספר 13 ש"כולם" תלויים בו.**

רבי שמעון במערה

במסכת שבת דף ל"ג ע"ב, מסופר על רבי שמעון בר-יוחאי ובנו אלעזר שנמלטו מצפרני הרומאים, והתחבאו במערה במשך 12 שנה. לאחר 12 שנה יצאו מהמערה. ראו אנשים הנוטעים וקוצרים. אמר: מניחים חיי עולם ועוסקין בחיי שעה?! כל מקום שנותנין עיניהן – מיד נשרף. יצתה בת קול ואמרה להם: "להחריב עולמי יצאתם? חזרו למערתכם" חזרו למערה "לתקן" לשנה נוספת, לשנה ה-13. בסוף השנה ה-13 (לאחר 12 חודש) יצתה בת קול ואמרה: "צאו ממערתכם!" יצאו. כל מקום שהיה רבי אלעזר מכה- היה רבי שמעון מרפא... בערב שבת קרוב לכניסת שבת, ראו זקן שהיה אווז בידיו שני בדי הדס, שאלו אותו: "אלה למה לך?" ענה להם: "לכבוד שבת" שאלו אותו: "ודי לך באחד?" ענה: "אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור". אמר רבי שמעון לבנו: "ראה כמה חביבין מצוות על ישראל" והתיישבה דעתם.

סיפור מעניין. כל פרט ופרט בו חשוב. להבנת המספרים 12 ו-13.

רבי שמעון ובנו רצו להינתק מעולם החומר ותיקנו את עולם החומר במשך 12 שנה. הזדככו והזדככו, עד שכל דבר שאינו קשור לעולם הרוח המזוכך מיותר הוא בעיניהם. ראו אנשים עובדים את האדמה ואינם מבינים שיכול להיות דבר כזה, איך יכול להיות מציאות כזאת של עולם החומר? ושרפו והחריבו את עולם החומר, כפי שעשו כך לגופם, (וכפי שהתנגדו ליצירת העולם החומרי של הרומאים...) אולם בת קול יצאה והכריזה: "לא כך השיטה!" יש לשלב את עולם הרוח בתוך עולם החומר, לראות את הרוח שבחומר, אי-אפשר להינתק בעולם הזה מעולם החומר, יש ליצור חיבור ביניהם!

השנה ה-13 היא העלאת החומר אל דרגת הרוח, היא לא מחיקת החומר, אלא החיבור שביניהם!

אימתי נרגעו ולמדו ו"תיקנו" את דעתם? כאשר ראו יהודי רץ בין השמשות בערב שבת, זמן של חיבור בין הזמנים והמושגים חומר ורוח. סיום היום הששי והתחברות אל יום השביעי יום הרוח. ראו בידיו 2 הדסים ריחניים (שהריח הוא מזון הנשמה). לא הבינו למה צריך שניים? האם לא די בעולם הזה רק ב"אחד" – בעולם הרוח? השיב להם הזקן: השניים חשובים כדי לשלב "שמור וזכור" לענג את השבת, ולשלב את עולם הרוח עם עולם החומר...

נראה כי המספר 13 בא לתקן את עולם החומר הרמוז במספר 12.
יסודות האמונה של עם ישראל כפי שראה אותה יעקב אבינו בחזונו: "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" הוא שילוב של עולם החומר עם עולם הרוח. והביטוי לזה נראה כך בהפיכת המספר 12 הרומז לעולם המציאות עם העולם הרוחני הגבוה.

אין מזל לישראל

הביטוי הזה ידוע. ישנם 12 מזלות, בהם מנהיג הקב"ה את עולם החומר. כל מי שקשור לעולם החומר בלבד, קשור הוא אל המזלות. על עם ישראל נאמר "מאותות השמים אל תחתו" כי העם היהודי, מקור יניקתו הוא מעבר למזלות והוא נחשב במקום ה-13 שהוא מעבר למספר 12.

לכן נבין יותר את הרעיון: "עם זו יצרתי לי, תהילתי יספרו". יש הדורשים: "עם זו" – "זו" בגימ' 13 העם המחזיק ברעיונו את המספר 13 – תהילת ה' יספרו.

סדר מחנות בני-ישראל במדבר: 12+1

איש על מחנהו ואיש על דגלו יחנו. המכיר את צורת סדר המחנה, (פרשת במדבר) בודאי זוכר כי לכל רוח חנו 3 שבטים, סה"כ 12 השבטים. אך אל נשכח את מחנה שבט לוי וארון ברית ה' בתוכם כפי שנאמר: "ונסע אוהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות..." (במדבר ב, י"ז) הוא המחנה ה-13 שהוא עיקר המחנות.
וכן בזמן המסעות, ארון ברית ה' היה מרוחק 12 מיל. אמרה תורה "והיה כל מבקש ה' יצא אל אוהל מועד..." (ברכות ס"ג ע"ב). ז.א. הארון עצמו היה במיל מספר 13!

בת-בר מצוה

אנו רואים את ההשלמה הנפלאה בין שני המספרים הללו 12-13 בגיל המצוות. הנערה שהיא מקדימה בהתפתחותה קבעו חז"ל את גיל הבת-מצוה בגיל 12 ויום אחד ואילו הבן – בגיל 13 ויום אחד. הבת המסמלת את המציאות, (האשה מציאותית יותר – בינה יתירה ועוד...) והם משלימים זה את זה.

מזכיר חידה:

שאלו, אימתי גיל המצוות?
ענה: "זה בזו וזו בזה".
פירוש "זה- הזכר, בגיל "זו" בגימ' 13.
ו-זו? הבת? ב-"זה" בגימ' 12.

ואיך תוקנה האות ה-12 בסידרת הא'-ב'?

ידוע שהאות ה-10 היא "י" והאות ה-11 היא כ, והאות ה-12 היא : "ל". האות "ל" ה-12 "תוקנה" על ידי שנדחפה למקום ה-13 כאשר נוספה האות "ך" לפניו במקום ה-12. והנה כמה נפלא האות "ל" מסמלת את החיבור של למעלה ולמטה, ע"י הראש שלה העולה למעלה ורגלה היורדת מטה.

יחס העולם למספר 13

ידוע בעולם החומר, בעולם של הגויים, כי היחס שלהם למספר 13 הוא יחס של פחד, וממליצים לכולם להתרחק מהמספר הזה. עתה מבינים אנו יותר מדוע הכריזו הגויים "מלחמה" על המספר הזה! הוא מספר שמבטא ביהדות דברים חשובים מעבר למציאות של החומר. זה סוד השילוב של העם היהודי בעולם. כפי שרדפו אחרי היהודים רדפו גם אחרי הערכים שלהם והזהירו את העולם "הישמרו ושמרו מרחק מהמספר היהודי, המספר 13 המבטא את הערכים שלהם".

המילה "אחד" ערכה 13

היהדות כולה סובבת מסביב למילה: "אחד". ההצהרה של כל יהודי בשכבו ובקומו בכל יום יום, עם לידתו וביומו האחרון: "ה' אחד!"
המספר 13 רומז גם למילה: "אהבה" שהיא בגימ' 13. שכן אהבה היא הכוח המאחד בין שני דברים שונים.

נס פורים" הנס שייזכר לנצח

גורל עם ישראל ייקבע עפ"י המן הרשע ביום ה-13 לחודש 12. והנה היום הזה הוא שהביא תשועה גדולה לעם ישראל, וכל מעשי הניסים הנרמזים במספר 13 היו "בצורה טבעית" הנרמזים במספר 12
אימתי נפל הפור? הוי אומר: "בשלושה עשר לחודש שנים עשר..." (אסתר ג, י"ג) ב-13 לחודש 12. מצד אחד הוא חודש 12 עשר "אז" תתחולל חלילה הגזירה הנוראה... והנה היום הוא 13, זה התיקון של החודש ה-12 ובאותו יום "להיות היהודים עתידיים ליום הזה להינקם מאויביהם" ואז ליהודים היתה אורה ושמחה ויקר כי באותו יום התרחש הנס ונאמר: "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם"

רשימה של דברים המנויים במספר 13

- 1) 13 עיקרי היהדות של הרמב"ם.
- 2) 13 מידות של רחמים של הקב"ה.
- 3) 13 פעמים נצטוונו על אהבת ה' בתורה, כמנין: "אהב"ה" (מע"ת ל"ה).
- 4) 13 שבחים בתפילת: "ישתבח".

- 13(5) שופרות היו במקדש (שקלים ו,ה).
- 13(6) פרוכות היו במקדש (יומא נ"ד ע"א).
- 13(7) שולחנות – היו במקדש (שקלים ו, א,ד).
- 13(8) שולחנות ו-13 השתחוואות היו במקדש (שקלים ו, ה. יומא נ"ה ע"ב).
- 13(9) שערים – בחומת הר הבית (שקלים ו, ג).
- 13(10) מידות טובות שהם הסולם של המסילת ישרים: תורה מביאה לידי זהירות- זריזות, נקיות, פרישה, טהרה... " (ע"ז כ ע"ב).
- 13(14) טעמים בתורה: פשטא, מונח, זרקא (מע"ת ב' בתוספות).
- 13(15) מקומות שנאמר בהן: "לי" קיימין לעולם (במד"ר ט"ו י"ג, ילקו"ש א שסד).
- 13(16) נהרי אפרסמון הראו לו לרבי אבהו בשעת סילוקו מן העולם (בר"ס"ב, ג).
- 13(17) נולדו מהולים: אדם הראשון, שת, חנוך, נח, שם, תרח, יעקב, יוסף, משה, שמואל, דוד, ישעיה, ירמיהו (מ"ת ט"ז).
- 13(18) שמות לעשרת הדברות למנין שבטי ישראל עם שבט אפרים... (פס"ז יתרו כ, י"ד)
- 13(19) תיקוני דיקנא דאריך אנפין, ו-13 מכילין דרחמי מעתיקא קדישא. "מי א-ל כמוך.." כנגד 13 מידות... (חז"ג קל"א).
- 13(20) תכטי פיזא דהוה יתיב עליהון רבי שמעון בר-יוחאי בגן עדן (כתובות ע"ז ע"א).
- 13(21) תכשיטין עשה הקב"ה לישראל כשיצאו ממצרים (ילקו"ש ב' שנה).
- 22) בילקוט פרשת תרומה על הפסוק: וזאת התרומה" נאמר 13 דברים הביאו (תרומה) למשכן כנגד 13 דברים שהטיב הקב"ה עמהם במצרים ולעתיד לבוא יגמול להם כנגד ה-13 דברים.
- 23) "...ודע כי בצלאל במעשה המשכן היה בן 13 שנה..." רבינו בחיי שמות פרשת כי תשא פרק ל"א.